

چکیده

در پژوهش حاضر به بررسی تاثیر کیفیت گزارشگری مالی بر کارایی و شدت سرمایه گذاری شرکت پرداخته ایم. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از لحاظ جمع آوری اطلاعات توصیفی و از نظر تحلیل اطلاعات از نوع همبستگی بوده و پژوهش از نوع تحلیلی می باشد. لذا هدف پژوهش حاضر بر اساس فرضیه های مطرح شده بررسی موارد انحراف از سرمایه گذاری مورد انتظار به عنوان مصادیق ناکارایی سرمایه گذاری شامل سرمایه گذاری کمتر و بیش از حد می باشد. در این مطالعه سرمایه گذاری بیش از حد و سرمایه گذاری کمتر از حد به عنوان مصادیق ناکارایی سرمایه گذاری و همچنین شدت سرمایه گذاری بعنوان متغیرهای وابسته و کیفیت گزارشگری مالی بعنوان متغیر مستقل می باشند. همچنین نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری و اندازه شرکت بعنوان متغیرهای کنترلی می باشند. جامعه و نمونه آماری در این پژوهش شامل ۹۹ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۹۵-۱۳۹۱ به مدت ۵ سال متوالی می باشد. به منظور آزمون فرضیه های پژوهش از مدل رگرسیون ترکیبی استفاده گردیده است. تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزارهای Eviews و minitab انجام شد و نتایج حاصل از برازش مدل های رگرسیونی پژوهش نشان می دهد که بین کیفیت گزارشگری مالی و سرمایه گذاری کمتر از حد رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و بین کیفیت گزارشگری مالی و سرمایه گذاری بیش از حد رابطه منفی و معناداری وجود دارد. همچنین بین کیفیت گزارشگری مالی و شدت سرمایه گذاری رابطه منفی و معنادار وجود دارد.

کلید واژه ها: کیفیت گزارشگری مالی، سرمایه گذاری بیش از حد، سرمایه گذاری کم تر از حد و شدت سرمایه گذاری